

03.11.2019 KL. 12:30

En overraskende udstilling - på flere måder

Kunstnernes Efterårsudstilling 2019 er en anden udstilling end den, man plejer at se. På den gode måde.

En utvetydig hyldest til kvindeligt begær. Caroline Thon: "Invitation til en bjergbestigerske", 2019.

TOM JØRGENSEN

KUNSTUDSTILLING
KUNSTNERNES EFTERÅRSUDSTILLING 2019
DEN FRIE UDSILLINGSBYGNING
Oslo Plads 1, København Ø
Til den 17. november

I den seneste tid har den manglende anerkendelse af kvindelige kunstnere fyldt rigtigt meget i kunstdebatten. Det er derfor oplagt at indlede denne artikel med at konstatere, at

af de 103 værker, som er antaget til Kunstnernes Efterårsudstilling er 72 pct. skabt af kvinder. Så er den ligesom på plads.

Om Oscar Yrans værk er en reaktion på dette og hele MeToo-debatten, må stå for hans egen regning, men i hvert fald viser "Retired Allfather" os en kæmpe træskulptur af en skægget hvid mand, der resigneret er sunket ned i et skinnende blåt plasticmøbel. Nu gider jeg ikke mere, synes Han/han at tænke.

I Oscar Yrans træskulptur har Gud trukket sig resigneret tilbage fra verden: "Retired Allfather". Pressefoto

Det er også indlysende at tage Caroline Thons fem malerier med i denne sammenhæng. De forestiller alle en nøgen mand liggende på en seng, og det ene af dem, "Invitation til en bjergbestigerske" (med en reference til J.F. Willumsens berømte maleri fra 1912), demonstrerer, hvordan en kvinde kan vise sin seksuelle betagelse af mand i en befriende hyldest til begærets frigørende kræfter.

Gribende og følsomt

I det hele taget spiller køn og kønsdebat en rolle på dette års KE. Ikke, og det er vigtigt at pointere, på den aggressive og konfronterende måde, man ofte finder på den amerikanske kunstscene, men mere subtilt og gerne ironisk. Som i Alberte Skronskis videoer af ikkefotomodellignende kvinder poserende som *pole dancers*, badenymfer og som fire pastelfarvede musikere i et kitschet rokokointeriør.

Inderlige, personlige og bevægende er Christina Maj Lundqvists, Kirstine Fryds og Trine Sonnes bidrag.

Christina Maj Lundqvists smukke video er tydeligt inspireret af Pipilotti Rist: "Submerge 3".

Førstnævntes "Submerge 3" viser – med tydelig inspiration fra Pipilotti Rist – en videooptagelse i slowmotion af en kvinde, der i et loopforløb synker ned i vand. Kirstine Fryd viser os nutidige unge kvinder i fotoportrætter inspireret af ældre tider. Én i en kjole, som ligner et design fra 1890'erne, to i folkedragter og en, mere foruroligende, i en kjole og med en frisure, som var hun medlem af Hitlers Bund Deutscher Mädel – kvindernes modstykke til Hitler Jugend. En fotoserie, der virkelig sætter gang i følelserne og tankerækken.

Endelig deltager Trine Sonne med en serie blyantstegninger, som er noget af det mest gribende, jeg længe har set. Tilsyneladende er de socialrealistiske skildringer af to unge mennesker i et parforhold, men symbolske og surrelle elementer sniger sig ind. Således i tegningen, hvor der ud af spædbarnets mund kommer en død fugl. I ældre tider et symbol på den fysiske død og sjælens udfrielse, men her ... ja, hvad præcis man skal mene, er ikke sådan ligetil. At det er smukt og betagende, er derimod hævet over enhver tvivl.

LÆS OGSÅ

Glemt islandsk billedhugger revitaliseres på Kunstmuseet i Tønder

FOR ABONNENTER

Resten af de antagne værker fordeler sig mellem formelle undersøgelser (overraskende få), spirituelle/religiøst betonedede værker (overraskende mange), smukke meditative fotografier (med Helle Bjørnebo Neidharts poetiske hverdagsrealisme som de bedste) og Cleantv's sorthumoristiske og tankevækkende "Endless Triviality 2.0" – en førerløs elscooter kørende rundt med en død (eller bare meget afslappet?) hund i snor bagpå. Absurd Monty Python-humor for fuld udblæsning.

LÆS OGSÅ

Alle sider af Wiliam Skotte Olsens kunstneriske livsværk vises i Herning

FOR ABONNENTER

Alt i alt (for en, som har set mange KE'er gennem årene) en overraskende udstilling. Glædeligt overraskende.